

La biografia del Doctor Dalmau: una història d'èpica de l'independentisme

written by Redacció Unilateral | 17 de març de 2016

El que va ser diputat independentista al Parlament de Catalunya durant la legislatura 1980-1984, Francesc Dalmau i Norat, havia participat al desembarcament de Normandia, com a soldat de l'exèrcit britànic, en el marc de la Segona Guerra Mundial.

L'historiador Francesc Marco Palau (Tarragona, 1989) acaba de publicar la biografia del Doctor Dalmau, el metge i polític català de qui molt pocs coneixien la trajectòria. A Francesc Dalmau. De Normandia a Palamós, el jove historiador desgrana una vida desconeguda plena d'èpica vinculada al compromís del Doctor amb Catalunya. Al llarg de les més de 230 pàgines, amb nombroses imatges que il·lustren el text, es repassa la seva implicació amb el catalanisme dels anys trenta, la Guerra Civil, la Segona Guerra Mundial, l'exili i els anys de la represa.

Per a l'elaboració de la biografia, coincidint amb el centenari del naixement del Doctor Dalmau, Francesc Marco ha tret a la llum documentació inèdita dels arxius militars britànics, que juntament amb fitxers de la repressió franquista, entrevistes, recerca bibliogràfica i anàlisi d'hemeroteca, han estat la base documental del llibre.

D'aquesta manera, l'autor ofereix una història d'èpica de l'independentisme.

La vida del Doctor Dalmau

Francesc Dalmau i Norat (Girona, 1915 – Palamós, 2003) és un

metge i polític independentista. Fill del també metge i diputat al Parlament durant l'etapa republicana, Laureà Dalmau (Agullana, 1886 – Girona, 1969), i de Laura Norat (Girona, 1894 – 1973), del mític cafè Norat de la Rambla de Girona, el doctor Dalmau es vincularà des de jove als moviments independentistes del catalanisme nacional.

Dalmau estudia a batxillerat a l'Institut de Girona i cursa estudis de gramàtica catalana a l'Ateneu de Girona que organitza l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Tot seguint els passos del seu pare, durant els anys republicans, fa el pas a Barcelona per estudiar-hi medicina. Després de la Guerra Civil, prosseguirà la carrera mèdica a la Universitat de Montpeller, que tornarà a estroncar-se de nou a causa de la Segona Guerra Mundial. No serà fins el 1949 que obtindrà el diploma de Doctor per la Universitat de Montpeller.

A la Segona Guerra Mundial

La seva tasca mèdica es complementa fortament per la seva vocació política i per les gestes èpiques de la seva vida. Dalmau s'exilia després de la Guerra Civil, però reclamat per la família torna a casa el juliol de 1940, moment en que és empresonat pel règim franquista.

Bournemouth, primavera de 1944. Francesc Dalmau amb companys de la NOSC. ADAM

El condemnen a 18 anys i comença el seu periple per Figueres, pel camp de concentració de Reus i pel Batalló de Punta Carnero, a Algesires. La tardor de 1941, i aquí comença la seva vida de pel·lícula, Dalmau Norat s'evadeix nedant del Batallón Disciplinario de Soldados Trabajadores d'Algesires on havia estat tancat. Neda fins a Gibraltar, arribant a la democràcia anglesa per mar. Allà, aconsegueix evitar la presó gràcies a un espia anglès que Dalmau havia conegut a la Barcelona dels anys 30. Una vegada a les Illes Britàniques, decideix continuar la lluita per la llibertat del seu país i la democràcia europea, allistant-se a l'exèrcit britànic.

Francesc Dalmau amb un avió de les forces aliades, 1945

Després de 3 anys de Guerra Civil, el gironí prossegueix la defensa dels seus ideals a la Segona Guerra Mundial. Així, amb la seva companyia, la NOSC, adscrita sota la direcció global del mariscal de camp Bernard Montgomery, participa al desembarcament de Normandia amb els aliats, la major operació militar de la història. Al continent, anirà avançant pel nord de l'estat francès fins arribar a Bèlgica, on l'hivern del 1944 es trobarà al mig de la Batalla de les Ardenes, adscrivint-se en aquell moment a la Divisió d'infanteria nord-americana, la mítica The Big Red One. El doctor Dalmau, col·laborarà així en l'alliberament d'Europa com a membre del Pioneer Corps de l'exèrcit britànic. Les quatre distincions obtingudes així ho corroboren.

L'exili i el retorn

Després de la Segona Guerra Mundial el llicencien com a soldat britànic i, com dèiem, obté el doctorat en medicina a Montpeller. Comença a exercir de metge, a la segona meitat dels anys quaranta, a l'Hospital Saint Charles de la capital del Llenguadoc i després al Centre Hospitalari Mariscal Jofre de Perpinyà, a la Catalunya Nord. Torna de l'exili i s'inscriu al Col·legi Oficial de Metges de Girona el 1949. Exerceix a Breda, Palafrugell i des de meitat de la dècada dels cinquanta s'instal·la a Palamós.

Des de la dècada dels cinquanta és un metge de referència a la Costa Brava, i de manera significativa a la vila de Palamós, població d'on serà alcalde entre 1983 i 1985. Durant el seu mandat, catalanitzarà l'Ajuntament del municipi empordanès.

Francesc Marco Palau amb el llibre del doctor Dalmau

El llibre, en una edició no comercial, pot llegir-se a:

<http://www.irla.cat/documents/3136749dalmau.pdf>